

ẤN TƯỢNG VỀ MỘT GIỜ VĂN, ĐẬM CHẤT VĂN!

Những xúc cảm đẹp về giờ văn ấy, đến lúc này vẫn vẹn nguyên trong tôi và để lại những dấu ấn thật đẹp. Đó là tiết dạy của cô giáo Vũ Thị Hoài Anh và các thầy cô giáo tổ Ngữ văn – GDQPAN về một bài học trong chương trình Ngữ văn lớp 10: **ĐỌC, VIẾT VÀ GIỚI THIỆU VỀ MỘT TẬP THƠ, MỘT TẬP TRUYỆN NGẮN, TIỂU THUYẾT.**

Giờ học đã mang đến cho người dự những cảm xúc đan xen, đó là những háo hức, say mê, là sự tò mò và khao khát được khám phá, được trải nghiệm. Có lẽ dưới lăng kính, góc nhìn của các bạn học sinh, qua phần thể hiện rất riêng của các “phát thanh viên”, “các nhà nghiên cứu”, “các nhà phê bình”, “các diễn viên”... những tác phẩm văn học ấy càng trở nên ý nghĩa hơn.

Học sinh thể hiện tài năng: vẽ bìa tác phẩm, thuyết trình...

Với sự thể hiện của học sinh thông qua các hoạt động học tập như vẽ tranh, pano về bìa tác phẩm, những hoạt cảnh, những màn đối thoại, dẫn dắt người nghe, người xem theo tác phẩm mình tái hiện, những tác phẩm văn học tưởng như rất xa đã đến gần hơn với người đọc. Gần 300 học sinh và các thầy cô giáo - những người dự giờ đã thật thích thú khi được sống trong những giây phút ấy, để được trải

nghiệm, “lang thang” cùng các trò về làng Đông Xá (*Tắt đèn*, Ngô Tất Tố). Để cùng trải trở, day dứt âu lo theo chân những người - cùng hơn cả dân cùng, để thấu hiểu và chia sẻ với số phận của chị Dậu, người phụ nữ phải bán khoai, bán chó, bán con, bán sữa... thiếu chút nữa là bán mình. Những sưu cao, thuế nặng, những gánh nặng của cuộc sống cứ vít cong, đè nặng lên chị. Nhưng người phụ nữ ấy như đóa hoa sen giữa bùn, cứ lặng lẽ tỏa hương.

Chúng tôi lại háo hức theo chân Kito Aya, người nghệ sĩ mắc phải căn bệnh quái ác nhưng lại có một người mẹ phi thường và bản thân tác giả lại có ý chí, nghị lực lớn lao, để tới xứ sở của hoa anh đào (*Một lít nước mắt* – Aya Kito), để:

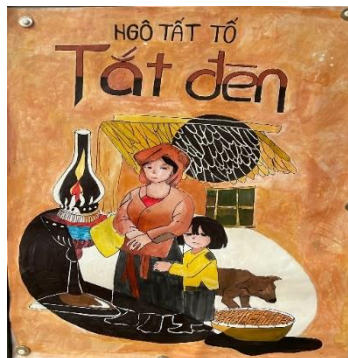
Thử đặt tay lên lòng ngực

Cảm nhận tiếng đập thành thịch

Tim mình đang hoạt động

Hạnh phúc làm sao, mình còn sống

Từng trang giấy trắng vô tri nhưng phảng phất hơi thở của sự sống, của những ước mơ và khát khao cháy bỏng. Từ đó tôi thêm hiểu “Thay vì cứ mãi miết đi tìm

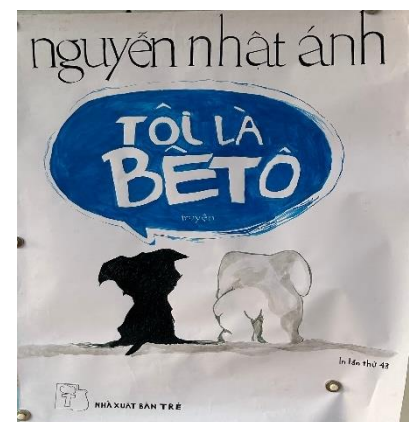
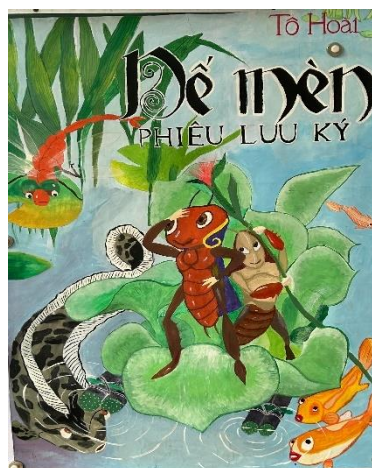
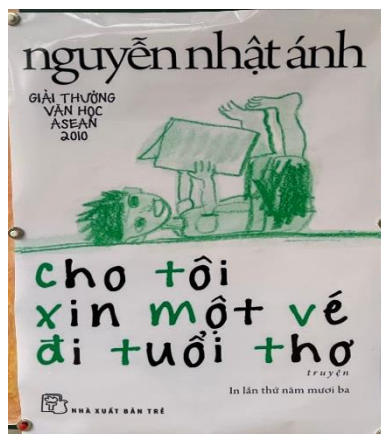
những gì đã mất, hãy xem trọng những gì còn lại của mình”. Vâng, chỉ cần còn thở, mọi khó khăn, mọi đau buồn, mọi vấp ngã, tất cả rồi sẽ ổn mà thôi.

Trong tiết trời nắng đẹp, cùng với màn giới thiệu đầy khéo léo của học trò, thầy trò chúng tôi được vi vu khắp dải đất hình chữ S để trở về với thửa ấy, thửa

còn thơ (*Cho tôi xin một vé đi tuổi thơ*, Nguyễn Nhật Ánh), để hồi hộp lo âu cùng màn đấu khẩu của Dế Mèn và chị Xiên Tóc; để rồi biết thế, ân hận thì đã muộn, Dế Choắt đã đi xa, rất xa (*Dế Mèn phiêu lưu kí* – Tô Hoài).

Chính thời khắc đầy xúc động ấy, chúng tôi như được ngược dòng thời gian để trở về tuổi thơ. Quả thật những trang văn của nhà văn Nguyễn Nhật Ánh luôn hấp dẫn chúng tôi bởi chất văn rất nhẹ nhàng mà thấm đẫm cảm xúc. Ở đó, chúng tôi được gặp BeTô, một chú cún nhỏ (*Tôi là BeTô*). Thế giới qua đôi mắt của chú thật trong trẻo và gần gũi, mới mẻ đầy hấp dẫn với những thông điệp sâu mà tác giả gửi gắm. Những vấn đề của cuộc sống được đề cập một cách khéo léo và chắc hẳn không phải ngẫu nhiên những trang văn của Nguyễn Nhật Ánh, nhà văn của trẻ thơ lại hấp dẫn độc giả đến vậy, nhất là những độc giả trẻ.

Trong suốt cuộc hành trình khoảng 90 phút, chúng tôi, những bạn đọc trẻ tuổi đã thêm thấu hiểu về những bài học nhân sinh, những bài học về cuộc đời. Cuốn tiểu thuyết trẻ em của nhà văn người Ý - Edmondo de Amicis đã làm nhiều trái tim rung động. Và quả thực, "*Những tấm lòng cao cả*" không chỉ hay về văn chương nghệ thuật mà còn chứa đựng các nội dung rất sâu sắc về nghề dạy học. Tác phẩm đã đánh thức trái tim độc giả, những thầy cô giáo để cùng đồng cảm với học trò, để thêm khoan dung và cùng mang đến cho nhau nhiều hơn những bài học quý giá về tình người. Từ đó, cô trò xích lại gần hơn trong mái nhà Lý thân yêu!

Kết lại chương trình là lời cảm ơn chân thành của các bạn tới thầy cô, tới nhà trường, đã tạo ra những sân chơi trí tuệ, giúp các con cùng suy tư, trăn trở, cùng nghĩ; cùng làm, cùng sáng tạo và cùng mạnh dạn thể hiện trên sân khấu lớn.

“Bữa tiệc văn chương” với những người đầu bếp chuyên nghiệp, đầy tài năng và trí tuệ đã đọng lại trong lòng khán giả những dư âm rất ngọt ngào. Những giờ văn như vậy, chúng tôi tin rằng đã cùng với học sinh thêm trân trọng những trang văn, hiểu hơn về những trang đời và chắc chắn khi gấp trang sách lại, những dư âm ngọt ngào sẽ mãi đọng lại, để chúng tôi thêm yêu hơn, thêm trân trọng hơn về cuộc sống; từ đó sẽ có nhiều hơn những việc làm tốt đẹp không chỉ với văn mà còn với cả cuộc đời.

Xin cảm ơn các thầy cô giáo cùng tập thể các lớp ban D đã cho chúng tôi một bữa tiệc thật ngon miệng! Kính chúc thầy cô và các bạn mạnh khỏe; luôn có những bài học tuyệt vời, thấm đẫm chất văn như vậy!

Theo tin từ tổ Ngữ văn – GDQPAN